

Nr 114.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående tilläggs-
pension åt före detta förste vaktmästaren i utrikesdepar-
tementet L. E. Larson; given Stockholms slott den 8 fe-
bruari 1918.*

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att före detta förste vaktmästaren i utrikesdepartementet Lars Erik Larson må, räknat från den 1 januari 1918, under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten uppbära en tilläggs pension av tvåhundra kronor årligen.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Joh. Hellner.

*Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
8 februari 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Herr Ministern anförde:

Förste vaktmästaren i utrikesdepartementet Lars Erik Larson anhöll i skrivelse den 4 december 1917 att med nämnda års utgång varda entledigad från ifrågavarande befattning med rätt att komma i åtnjutande av pension.

I skrivelse den 21 december 1917 avgav statskontoret infortrat utlåtande i ärendet och anförde i fråga om den rätt till pension, som enligt nu gällande bestämmelser kunde tillkomma Larson, följande:

»Då sökanden, förste vaktmästaren i utrikesdepartementet Lars Erik Larson, såvitt statskontoret har sig bekant, icke gjort sådan anmälan, som finnes omförmäld i 18 § a) av lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension, och icke heller av annan anled-

ning synes vara underkastad bestämmelserna i nämnda lag, skall alltså i fråga om sökandens rätt till pension komma till tillämpning nådiga brevet den 1 juni 1877, enligt vilket tjänstinnehavare må, när han uppnått 65 levnads- och minst 35 tjänstår, vid avskedstagandet från tjänsten å allmänna indragningsstaten undfå pension till lörens hela belopp.»

Vid statskontorets skrivelse fogade handlingar utvisa, att Larson är född den 13 september 1850, att han den 23 december 1882 inträtt i statens tjänst, då han antagits till extra vaktmästare i utrikesdepartementet, samt att han befordrats den 20 januari 1887 till ordinarie vaktmästare och den 30 mars 1896 till förste vaktmästare därstädes.

Enligt nådigt brev den 31 december 1917 förklarade Kungl. Maj:ten Larson, som uppbar, förutom tjänstgöringspenningar, lön till belopp av 650 kronor, vartill komme förmånen av fri bostad, uppskattad till 150 kronor, berättigad att från och med den 1 januari 1918 under sin återstående livstid åtnjuta pension från allmänna indragningsstaten till belopp av 800 kronor. Samma dag, detta Kungl. Maj:ts beslut meddelades, erhöll Larson avsked från tjänsten med utgången av år 1917.

Emellertid hade statskontoret i sitt förberörda utlåtande den 21 december 1917 jämväl uttalat sig i frågan, huruvida Larson borde beredas pensionstillägg; och yttrade statskontoret härom följande:

»Såsom statskontoret vid åtskilliga tillfällen, såsom exempelvis i underdånigt utlåtande den 20 december 1916 angående förste vaktmästaren i finansdepartementet J. F. Lindgrens pensionsrätt m. m., framhållit, kan vid beräkning av den pension, som författningsenligt tillkommer tjänstinnehavare vid statsdepartementen och vissa andra ännu icke löne-reglerade verk, avseende icke i någon mån fästas vid det provisoriska avlöningstillägg, varav de sedan flera år varit i åtnjutande. På grund härav och med erinran om vederbörande departementschefs anförande till statsrådsprotokollet över justitiedepartementens ärenden för den 14 januari 1916 vid anmälan av frågan om provisorisk löne reglering för departementet, finner statskontoret med billighet överensstämmande, att i ett sådant fall som det nu föreliggande genom framställning till riksdagen utverkas den pension, som kan beräknas hava bort utgå, därest den slutgiltiga löne- och pensionsregleringen trätt i tillämpning. Vid sådant förhållande och då hel pension för förste vaktmästare i löne reglerat verk, vilken intjänat ålderstillägget, utgör 1,000 kronor, samt förutsättningarna för att komma i åtnjutande av hel pension såsom förste vaktmästare med ålderstillägg äro av sökanden uppfyllda, får statskontoret, under åberopande av riksdagens beslut i anledning av nådiga propositionen nr 161 angående tilläggspension åt förenämnda Lindgren, i underdånighet hem-

ställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva, att en tilläggspension å 200 kronor må från allmänna indragningsstaten utgå till sökanden under hans återstående livstid från samma tidpunkt, då han tillträder den honom författningsenligt tillkommande pension.»

Det torde få anses skäligt, att, i överensstämmelse med vad som i det av statskontoret anförda fall ägt rum, Larsons pensionsförmåner uppbäras till samma belopp, som i pension utgår till förste vaktmästare med ålderstillägg i lönereglerat verk. Då härför erfordras, att Larson tilldelas en tilläggspension å 200 kronor, som bör utgå från samma tidpunkt, som den honom redan beviljade pensionen å 800 kronor, får jag hemställa, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att före detta förste vaktmästaren i utrikesdepartementet Lars Erik Larson må, räknat från den 1 januari 1918, under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten uppbära en tilläggspension av tvåhundra kronor årligen.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition i ärendet av den lydelse, bilagan vid detta protokoll utvisar, avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

K. I. Westman.